

1642 m. popiežiaus Urbono VIII buvo beatifikuotas Polocko arkivyskupas Juozapas Kuncevičius. Jo kultas greitai plito ne tik Graikų apeigų katalikų Bažnyčioje, bet ir tarp lotynų apeigų Bažnyčios tikinčiųjų. Dar iki

Šv. Juozapas Kuncevičius. Lentvario Viešpaties Apreiškimo Švč. M. Marijai bažnyčios sienos tapybos fragmentas

palaimintojo Juozapato kanonizacijos 1867 m. (tiksliau, iki Unijos likvidavimo) Vilniuje kasmet vykdavo iškilmingos procesijos su šventojo relikvijomis, kurias, be bazilijonų, turėjo Vilniaus lotynų apeigų katedra, kai kurie didikai ir dvasininkai. LDK abiejų apeigų bažnyčiose ir vienuolynuose buvo galima grožėtis kankinio atvaizdais (Joniškio šv. apaštalo Jokūbo bažnyčioje, Liškiaus bažnyčioje [šios bažnyčios sienos tapybos kompozicijoje kartu su šv. Kazimieru Juozapas sudaro LDK šventųjų porą]) ir portretais (garsusis Vilniaus jėzuitų profesų namų Juozapato portretas).

1691 m. prie Unitų Bažnyčios prisijungė stačiatikių Peremyšlio, 1700 m. Lvovo, 1702 m. Lucko vyskupijos. Abiejų Tautų Respublikos teritorijoje išliko vienintelė Baltarusijos (Mogiliavo) stačiatikių vyskupija.

Po Abiejų Tautų Respublikos padalinimų dauguma rusėnų pateko Rusijos valdžion. Unitų Bažnyčia buvo persekiojama, o vėliau jėga likviduota ir prijungta prie Rusijos stačiatikių Bažnyčios (1839 m. Polocko sinodas). Rusijos imperijoje ilgiausiai (iki 1875 m.) išsilaikė Kolmo unitų vyskupija (1996 m. Lenkijoje Jonas Paulius II beatifikavo 13 Pratulino miestelio unitų tikinčiųjų, kurie 1873 m. sausio 24 d. caro kareivių buvo nužudyti už atsisakymą perduoti savo bažnyčią

Ikonoje pavaizduoti palaimintieji Pratulino kankiniai

Palaimintasis Mykolaj Čarneckij su dvasininkais (stačiatikių kunigui). Beveik visiškai unitiška Rytų Galicija (dabartinė Vakarų Ukraina) 1772 m. atiteko Austrijai. Joje Unitų Bažnyčia gavo ne tik naują vardą – Graikų apeigų katalikų Bažnyčia – bet ir pradėjo formuotis vienos – ukrainiečių – etninės grupės savitumo kryptimi (apie tai plačiau kalbėsime kitame *Teesie* numeryje).

Baltarusijos graikų apeigų katalikų Bažnyčia

1791 m. 39% LDK teritorijos gyventojų sudarė graikų apeigų katalikai (reikia turėti galvoje, kad etninėse lietuvių žemėse beveik visi katalikai buvo lotynų apeigų), tuo tarpu dabartinės Baltarusijos teritorijoje unitais save laikė net 75% (kaimo vietovėse – daugiau negu 80%) gyventojų. Kaip jau minėjome, po Abiejų Tautų Respublikos padalinimų Unija buvo likviduota. Graikų apeigų katalikai buvo persekiojami, priverstinai turėjo pereiti į stačiatikybę arba pakeitė apeigas į lotynų. Tik po Pirmojo pasaulinio karo Baltarusijoje pavyko atkurti 20 pirmųjų parapijų, o 1939 m. buvo

Arkimandritas Sergej Gajek MIC

įkurtas net atskiras egzarchatas (mažesnis už vyskupiją Rytų katalikų Bažnyčių administracinis teritorinis vienetas) kaip Ukrainos graikų apeigų katalikų Bažnyčios dalis. Pirmuoju egzarchu buvo paskirtas vyskupas Mykolaj Čarneckij, kuris 2001 m. paskelbtas palaimintuoju. Po Antrojo pasaulinio karo sovietų valdžios egzarchatas buvo likviduotas, o Baltarusijos graikų apeigų katalikų parapijos veikė tik emigracijoje. 1991 m. Baltarusijos graikų apeigų katalikų Bažnyčia atkūrė savo veiklą Baltarusijos teritorijoje. Šiuo metu ši Bažnyčia turi 25 parapijas (22 – Baltarusijoje) ir 15 kunigų. *De facto* Bažnyčiai vadovauja apaštalinis vizitatorius arkimandritas Sergej Gajek MIC.

Menas

Seminarijos svečias – dailininkas Vaidotas Žukas

Papasakokite apie save...

...esu šeimos tėvas. Šventadieniais sėdame prie stalo dvylika apaštalu: žmona Auksė, šeši vaikai (trys dukros ir trys sūnūs), žentas, trys anūakai ir aš. Ir dar du dideli šunys. Aišku, jei visi būnau Vilniuje ir Lietuvoje, nes dabar pusė vaikų mokosi ir dirba čia, kita pusė – užsienyje.

Kalbant apie tikėjimo kelionę, turiu pastebėti, jog neturėjau religinės vaikystės bei jaunystės. Į šią kelionę leidausi kartu su žmona, kuomet brežneviniais laikais apsisprendėme tuoktis. Iš pat pradžių sutarėme kurti gausią šeimą. Toks apsisprendimas nebuvo lengvas, it katinėlių glostymas – šiuo keliu einant teko ir krumplių, ir kelius apsidaužyti. Bet tai darėme sąmoningai.

Kaip atradote savo gyvenime Dievą?

Iš tėvų mes gavome kultūrinį pagrindą, bet negavome katekizmo. Nors dabar galvoju, kad būčiau protestavęs prieš tradicinį K. Paltaroko katekizmą, nes jis normaliam žmogui buvo per primityvus. Todėl reikėjo eiti pačiam. Pradžioje Šventąjį Raštą skaičiau kaip literatūrinį kūrinį, kaip kokį V. Šekspyra ar M. Prustą. Laimė, kad sovietmečiu turėjau nuostabius dvasinius mokytojus – prof. Juozą Keliuotį ir mąstytoją Justiną Mikutį. Tuomet daug skaičiau egzistencialistų kūrybos – poetų, dramaturgų ir filosofų, ypač S. Kierkegaardą.

Kūrybinis augimas sutapo su žmogiškuoju brendimu. Tai buvo karštas, aistringas ėjimas. Bet galutinai

Angelas. 2007. Keraminio pano fragmentas.

Genezė. 2002. Glazūruota keramika, fragmentas.

kriščiioniškai – maždaug apie 1982 m. – nepasakyčiau, kad tapo gyventi lengviau. Aplinka buvo nepalanki mūsų praktikavimui. Sovietmečiu tai nebuvo ir labai atsargu. Bet mes nepaisėme jokio atsargumo. Meldėmės ir vieni už kitus, ir už tėvus, kitus artimuosius.

Sovietmečiu draugavome su kultūriniais disidentais, mėgau ir tebemėgstu pasipriešinimo dvasią. Mūsų kaimynė buvo Aurelija Rabačiauskaitė, kartu su kitomis trimis garsiomis filologėmis pašalinta iš universiteto dėl prieštaraavimo sovietinei ideologijai. Ji vis parūpindavo Katalikų Bažnyčios Kroniką, B. Kviklį, „Metmenis“. Jutau nepasitaikiusios ir nesusitaikiusios su ideologija Bažnyčios pulsą.

Kita vertus, mane žeidė tam tikras Bažnyčios familiarumas. Esu meno žmogus – ir skaitantis, ir klausantis muzikos, ir šiek tiek išmanantis apie meną. Kai nueini į šv. Mišias ir pamatai, kad blogai gieda choras, ant sienų kaba tapytos *chaltūrėlės*, o kunigas išsidabinęs lyg blizgančia folija ir neaišku kokius vėjus ten kalba – tokie dalykai žeidė ir tebežeidžia iki šiol. Tik dabar gal kantrumo yra daugiau. Ir gali pasirinkti sau artimą bažnyčią ir kunigą.

Atgimimo laikais vykau į Paryžių, lankiausi pas arkivyskupą Jean-Marie Lustiger. Jo asmeninėje koplyčioje nebuvo nei vieno atsitiktinio daikto. Viskas – kuklu, be jokio aukso, tačiau modernu, originalu, skoninga. Ir ne-trafaretiška. Mums reikėjo išsiugdyti papildomą kantrumą ir suvokt, kad Mišios savaime yra vertybė, nepaisant kunigo vertumo ar nevertumo. Bet kai imi mąstyti apie Mišių kokybę, atsiranda reiklumas smulkmenoms. Mišios yra struktūruotos ne tik pagal slėpiningus, bet ir pagal kultūros dėsnius. O kūryba yra chaoso valdymas. Mišias galima pavadinti labiausiai kondensuota ir pagal aiškius kompozicijos principus suskirstyta valanda. Tai šventa kompozicija: nuo prologo – pasisveikinimo, per žodžio, aukos liturgiją, per išaugusią kulminaciją – pakylėjimą, iki Komunijos ir epilogo – palaiminimo ir žmonių išsiuntimo į gyvenimo karą – su visais jo džiaugsmiais, vargais, nuodėmėmis ir nušvitimais...

Šios parodos pavadinimas – religiniai motyvai. Jūsų darbuose nemaža kančios simbolių. Apie ją šiandieninis žmogus nemėgsta kalbėti. Kodėl stengiatės prabilti apie tai, kas šiandien nėra priimtina, kas neskanu?

Jei kalbame apie Kristaus kančią ir jei esame sveiko proto, tai neįmanoma, kad jo kančia būtų saldi. Kančios saldumas verstų abejoti jos tikrumu. Tikroji kančia neatšiejama nuo prakaito smarvės, tikrų smūgių ir tikrų žaizdų, tikro dantų griežimo iš skausmo, o tai labai žmogiška. Jis Dievas, bet jam kala vinis per kaulus, nervus, venas, ir manyti, kad jis nejaučia skausmo, yra klaidinga. Nes jis visavertis žmogus! Man *dieviška* kančia nepriimtina. Kančia yra žmogiška, partizaniška, o Prisikėlimas yra dieviškas.

Ir savo tapyboje sąmoningai nenoriu dailinti, nusaldinti. *Rupumas* religijos žodynu yra daug tinkamesnis žodis nei *saldumas*. *Tėve mūsų* maldoje prašome: *kasdienės duonos duok mums šiandien*. Skaniausia ir sveikiausia duona yra ne pasaldinta, plikyta, o juoda, rupi. Toks ir tikrasis gyvenimo skonis – ne pudruoti pyragaičiai. Grūdėtumas savo esme yra artimas žemei, todėl ir žmogui. Grūdo palyginimas yra būdingas ir Kristaus palyginimams...

Ar galėtumėte apibūdinti kokį vieną iš parodos eksponatų?

Pavyzdžiui, keraminis pano iš 2010 m. kolekcijos. Jame panaudojau savo močiutės bajoraitės Onos Liaudanskaitės Aušros Vartų Marijos medalioną. Močiutė jau

seniai mirusi, o medalionas meniniu požiūriu niekuo neišsiskiriantis – nei įdomesnis, nei prastesnis. Nuo jo šamotiniame molyje atspaudžiau negatyvą, išdžiovinau, išdegiau, glazūravau, vėl išdegiau. Jį įkomponavau paveiksle su vaikišku žirgeliu ir šešiais votais, kuriuos padariau tokiu pačiu negatyvo–pozityvo principu. Tas žirgelis yra lyg Vytis be raitelio, o tos žemaitiškos votinės kaukės yra rūsčios, artimos Eladai, gal net keltų ar majų kultūroms. Nors votinių veidų išraiška rūsti, bet jų intencija – padėka. Šitie dalykai mane veikia, juose matau tikrumą ir prasmę. Savo darbuose noriu šiuos dalykus panaudoti. Matykime gyvenimą visą, visoki, išnaudokime jį kūrybingai. Įprasminkime jį nauja kalba, *atnaujinkime žemės veidą*.

Kokia jūsų svajonė? O gal ji jau išsipildė?

Maždaug 1988 m. pranciškonas Leonardas Andrieus iš Niujorko lankėsi mūsų namuose. Vakarienės metu pasidalinau savo svajone nuvažiuoti į pagrindinius Italijos miestus. Ne šiaip sau atostogų, bet aplankyti pagrindinius muziejus, bažnyčias, didžiųjų šventųjų relikvijas, malonėmis pagarsėjusius paveikslus. Tėvas Leonardas sako:

Keraminis pano iš 2010 m. kolekcijos

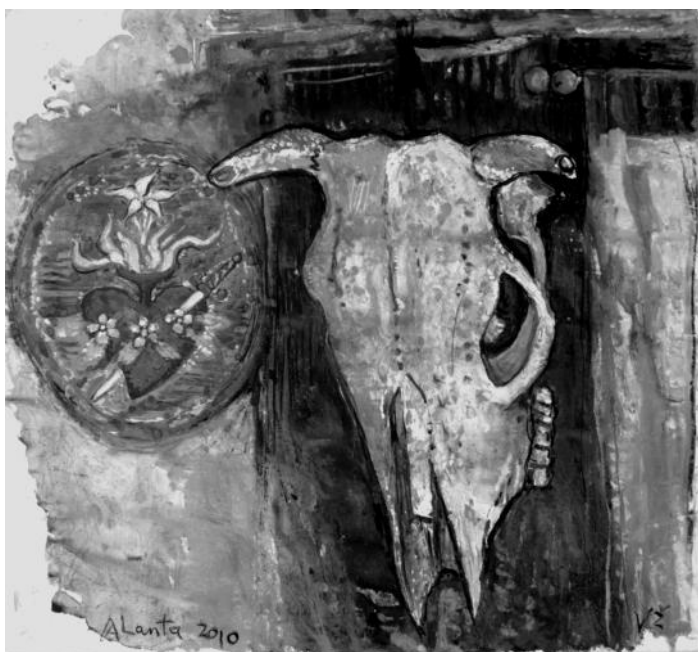
„Važiuok, apmokėsime“.

Tai buvo nuostabus mėnesis. Apie savaitę praleidau vien tik Romos katakombose. Mane pritrenkė tas pirmųjų krikščionių tapybos rupumas... Ant *nenucackinto* sienos grunto plačiu teptuku drąsiai nutapytos įvairios figūros, paukščiai, gėlės, ornamentai. Bet tai sukrėtė. Juk tai pirmieji amžiai, persekiojimai, visi ką tik priėmė krikštą, o po to ėjo į kankinystę. Tie menininkai – nauji krikščionys, dar neseniai buvo pagony, mokėsi meno pagoniškoje mokyklose. Ir staiga jie pasikrikštijo ir tam pačiam pagoniškam potėpiui suteikė krikščionišką prasmę. Ir čia nėra jokie stebuklo – tai yra natūrali seka. Kai pats esi perėjęs šią transformaciją iš pagonybės į krikščionybę, tuomet pastebi, kad ir menas nėra statiškas, jog ir jis evoliucionuoja, kinta ženklai, simboliai. Tai ilgas procesas, nes kartais žmogus gali pasikeisti greičiau, nei kūrybinė išraiška. Nes svarbu, kad kūryba būtų natūrali, kad nebūtų pritempta, išgalvota, kad neatsiskirtų nuo gyvenimo.

Ar esate ieškantis menininkas, ar jau apsistojote ties viena, kažkokia jums artima meno gija?

Mano tikslas nėra ieškojimas, bet kartais prisitaikau prie aplinkos. Tai tiesiog atskirų technologijų pritaikymas. Kartais nusibosta tapyti ir norisi koliažus klijuoti. Taip kaip su maistu – negi visada barsčius valgysi, norisi ir silkės, ir varškės. Reikia įvairumo. Kartais išmėtydavau paveikslus ar sunaikindavau, nes būdavau nepatenkintas rezultatu. Tačiau, jei kokį darbą baigiu ir pasirašau, tai noriu, kad jis išliktų.

Kaip atrasti tinkamą santykį tarp senų, jau rodos niekam nereikalingų meno kūrinių ir naujų, gal ir mažiau vertingų, bet blizgių, modernių, žmonėms patrauklių daiktų?

Karvės kaukolė ir deganti širdis. 2010. Popierius, mineraliniai dažai.

Su liūdesiu žiūriu į mūsų kultūrinį ir bažnytinį paveldą. Mūsų bažnyčiose yra per daug prikišta štamputų šventųjų atvaizdų. Blogiausia, kad ši trafaretinė kultūra yra taip įaugusi, kad tapo norma. Tačiau štamputė, muliažas iš esmės nėra evangeliškas. Evangeliška yra tik rankų darbo kūryba ir amatai. Bažnyčioje vertingi tik vienkartiniai, originalūs kūriniai, o visa kita yra kaip klaida, netiesa, nemąstymas, kultūrinis pataikavimas, ideologinis prisitaikymas. Kiekvienas žmogus, o ypač klierikas – būsimas kunigas – turi ugdyti savy šį kultūrinį išprusimą, autentiško meno suvokimą auginti savy, nešti jį į savo bendruomenę ir bažnyčią.

Ko palinkėtumėte klierikams?

Jūsų pašaukimas yra labai reikalingas: Lietuvai, Europai ir pasauliui. Kunigas yra Dievo bendražygis ir žmogaus palydovas. Ne dievaitis ir net ne vadovas, bet palydovas, labai reikalingas šiandieniniam žmogui. Turite suprasti, kad jums duota daug, turėsite papildomą galią ir

Kalėdinis kryžius. 2003. Glazūruota keramika.

teisę veikti Viešpatie vardu. Kol ruošiatės konsekracijai, labai svarbu, kad indas, kurį šiuo metu žiedžiate, būtų stiprus, tvirtas ir kartu jaukus, kad Dievo malonė ir Šventoji Dvasia rastų jumoje vaisingą lizdą.

Tabernakulis. 1986. Drobė, aliejus.

Parengė kfl. Daniel Narkūn ir Valentin Dulko

KALBOS KULTŪROS PRIEANGIUOS

Lekt. Joana Pribušauskaitė

Kaip kirčiuoti žodžius medžiaga, klausimai?

Dabartinės lietuvių kalbos žodyne (jį atsiversti nesunku ir internete www.lkz.lt) prie šių žodžių parašyti skaičiukai: *medžiaga* (1), *klausimas* (1). Ir turiu didelę – gal ir menkai pagrįstą – viltį, kad suprantate, jog tie skaičiukai nurodo pirmąją ir antrąją kirčiuotes. Trumpai jas priminsiu.

Kaip žinote, yra keturi lietuvių kalbos vardažodžių (t. y. daiktų, ypatybių, skaičių pavadinimų) kirčiavimo tipai, vadinami kirčiuotėmis. Jos nustatomos pagal vardažodžio daugiskaitos kilmininko (ar naudininko) ir galininko linksnių kirčiavimą.

Pirmoji kirčiuotė – visiškai visų linksnių kirčiuojamas tas pats skiemuo, pavyzdžiui: *saulėta liepa* (*saulėtų liepų*, *saulėtoms liepoms*, *saulėtas liepas*), *nematyta moteris* (*nematyty moterų*, *nematytomis moterims*, *nematytas moteris*), *vienintelis brolis* (*vienintelių brolių*, *vieninteliams broliams*, *vienintelius brolius*), *raudona bažnyčia* (*raudonų bažnyčių*, *raudonomis bažnyčioms*, *raudonas bažnyčias*), *linksmiausias klierikas* (*linksmiausių klierikų*, *linksmiausiems klierikams*, *linksmiausius klierikus*), *išmintingas rektorius* (*išmintingų rektorių*, *išmintingiems rektoriams*, *išmintingus rektorius*)

Taigi minėtų žodžių kirtis nešokinėja: *medžiaga*, *medžiagos*, *medžiagų...* *klausimų*, *klausimais* ir t. t.

Antroji kirčiuotė – dažniausiai kirčiuojama šaknis, bet jei galūnė trumpa, pagal priešpaskutinio skiemens taisyklę kirtis nušoka į ją (išskyrus vyriškosios giminės vardininką): *švarutė ranka* (*švaručių rankų*, *švarutėms rankoms*, *švarutes rankas*), *medinis kryžius* (*medinių kryžių*, *mediniams kryžiams*, *medinius kryžius*), *pirmutinis kardinolas*

(*pirmutinių kardinolų*, *pirmutiniams kardinolams*, *pirmutinius kardinolus*), *akmeninė koplyčia* (*akmeninių koplyčių*, *akmeninėms koplyčioms*, *akmenines koplyčias*).

Trečioji kirčiuotė – dažniausiai kirčiuojama galūnė, bet kai kuriais atvejais kirtis nušoka į šaknį (neveikia priešpaskutinio skiemens taisyklė): *ištikima žmona* (*ištikimų žmonių*, *ištikimoms žmonoms*, *ištikimas žmonas*, su *ištikima žmona*), *mylimas tėvas* (*mylimų tėvų*, *mylimiems tėvams*, *mylimus tėvus*, su *mylimu tėvu*), *baltas patalas* (*baltų patalų*, *baltiems patalams*, *baltus patalus*), taip pat ir *papuošalus*, *patiekalus* ir pan.

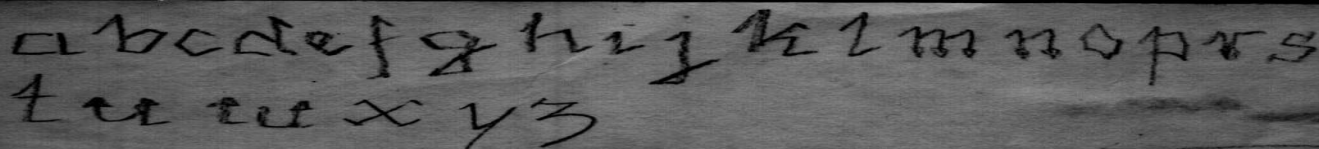
Ketvirtoji kirčiuotė – taip pat dažniausiai linksnių kirčiuojama galūnė, veikia ir priešpaskutinio skiemens taisyklė: *trumpa eilė* (*trumpų eilių*, *trumpoms eilėms*, *trumpas eiles*), *monumentalus namas* (*monumentalių namų*, *monumentaliems namams*, *monumentalius namus*).

Norintiems išsamiau pasidomėti kirčiavimu siūlau atsiversti interneto puslapį <http://mkp.emokykla.lt/kalboscultura/lt/teorija/kirciavimas>. O jei reikia sukirčiuoti tekstą, galite pasinaudoti kirčiuokle, jos adresas: <http://donelaitis.vdu.lt/main.php?id=4&nr=9> 1. Tik patariu akiai ja nepasikliauti – juk kompiuteris niekada nebus protingesnis už žmogų. Ir nesidrovėkite pasitikslinti net ir labai žinomų žodžių kirčiavimo, jei tik kyla abejonių!

Kaip kirčiuoti – tyrimas ar tyrimas?

Dabartinės lietuvių kalbos žodynas teikia tik vieną kirčiavimo variantą *tyrimas* (2) ir nurodoma, kad tai veiksmo pavadinimas, padaromas iš bendraties *tirti*. Tačiau turbūt dažniau girdime kirčiuojant *tyrimas*. Kas klysta – žodynas ar žmonės? Pažiūrėkim panašius atvejus. Žinome žodžius *gėrimas* (kas geriama, gėralas) ir *gėrimas* (iš *gerti* – veiksmo pavadinimas), *klausimas* (kreipimasis, į kurį reikia atsakyti) ir *klausimas* (iš *klausti* proceso pavadinimas). Matome, kad taip pat rašomi žodžiai turi skirtingas reikšmes, kurias sakininėje kalboje skirtingai kirčiuojame.

Greičiausiai tas pats vyksta ir aptariamuoju atveju – išsiskiria žodžio reikšmės. Šią tendenciją galima įžiūrėti didžiojo *Lietuvių kalbos žodyno* pateiktuose duomenyse (žr. www.lkz.lt). Panašu, kad greitai ir dabartinės kalbos žodynuose bus rašoma, kad *tyrimas* yra proceso pavadinimas, o *tyrimas* – konkreti analizė, tiriamojo darbo rezultatas.

Kryžiažodis

Mieli Teesie skaitytojai!

Šis kryžiažodis sudarytas pagal šio Teesie numerio straipsnius. Siūlome jį išspręsti ir sužinoti ką jums linki Teesie redakcija.

1. Kuris iš Vilniaus vyskupų XX a. pradž. buvo aktyvus Bažnyčios ir visuomenės teisių gynėjas?
2. Kur gimė pal. Jurgis Matulaitis?
3. Kokie buvo pal. J. Matulaičio paskutiniai testamentiniai žodžiai dvasios vaikams?
4. Jaunai Unityų Bažnyčiai išgyventi padėjo dvi charizmatinės asmenybės. Jų pavardės?
5. Kuriam Lietuvos miestelyje yra šv. Juozapo Kuncevičiaus freska?
6. Ar Lietuvoje yra šv. Juozapo relikvijorius?
7. Kas įkūrė palaimintojo Jurgio Matulaičio grupelę Vilniaus šv. Juozapo kunigų seminarijoje?
8. Pal. Jurgio Matulaičio šūkis lotyniškai...
9. Kokį titulą gavo mūsų seminarijos rektorius?
10. Miestelis pietų Lenkijoje...
11. Kun. Julius S. savo straipsnyje rašė: *sekuliarusis pasaulis trokšta ir ilgisi* .....

1.						*			6								2	1										
2.								3																				
3.			4	5											,				8	9								7
4.				11		10										I	R											
5.					12																							
6.																												
7.			13																									
8.						*									*				*									
9.																												
10.					15																							
11.								14																				

1	2	3	4	5	6	7	*	8	9	10	11	12	13	14	15
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----

Parengė klf. Daniel Narkūn

Seminarijos kronika

Kl. Žilvinas T., I.

01.10 Seminaristai sugrįžo po kalėdinių atostogų tęsti studijų.

01.11-01.16 Seminarijoje vyko tradicinė pastoracinė savaitė. Dvasinio palydėjimo rekolekcijas vedė seminarijos dvasios tėvas kun. S. Kazėnas, ses. Bernadeta Mališkaitė SJE, ses. Linda Emanuella Ceple SJE.

01.12 Vakare seminaristai dalyvavo Laisvės gynėjų dienių skirtuose renginiuose prie Seimo rūmų bei Šv. Jonų bažnyčioje.

01.13 Seminarijos bendruomenė meldėsi šv. Mišiose Vilniaus Arkikatedroje bazilikoje, skirtose Laisvės gynėjų dienių paminėti, kurias aukojo vys. A. Poniškaitis.

01.18 Maldų už krikščionių vienybę savaitės proga, seminarijoje koncertavo M. K. Čiurlionio menų mokyklos muzikos dėstytoja Jūratė Kuodytė su šios mokyklos vaikų muzikiniu kolektyvu.

01.23 Įvyko „priminimų konferencija“, kurioje buvo pristatyta 2012 metų I pusmečio programa, seminarijos dienotvarkė, aptartos gyvenimo seminarijoje taisyklės.

01.25 Seminarijos bendruomenė dalyvavo ekumeninėse pamaldose Šv. Jonų bažnyčioje.

01.30 Tapytojo ir skulptoriaus V. Žuko personalinės parodos atidarymas.

02.01 Seminarijos bendruomenė pasveikino Vilniaus arkivyskupą kardinolą A. J. Bačkį su 75-uoju gimimo jubiliejumi.

02.02 Seminarijos bendruomenė šventė Grabnyčias.

02.06-10 Seminaristai lankėsi Vilniaus miesto mokyklose. Ten liudijo savo pašaukimą į kunigystę.

02.14 Apsilankėme Bažnytinio meno muziejuje eksponuojamoje parodoje „Vilniaus sakralinė aukšakalystė“.

02.17-19 Seminarijoje vyko pašaukimo rekolekcijos, kuriose dalyvavo 16 jaunuolių.

02.21 Užgavėnių šventė bei III kurso mediumas, kuriuos parengė IV kurso klierikai.

02.22 Gavėnia seminarijoje prasidėjo susikaupimo diena, kurią vedė kun. Algimantas Gudaitis SJ.

02.26 I gavėnios sekmadienio iškilmingos vakarinės brevijoriaus maldos metu savo tarnystės patirtimi dalijosi kun. E. Rinkevičius, Panevėžio vyskupijos egzorcistas.

02.27 Seminarijoje apsilankė Vilniaus arkivyskupą kardinolas A. J. Bačkis, kuris aukojo šv. Mišias ir dalinosi mintimis iš Vatikane vykusio kardinolų susitikimo su popiežiumi Benediktu XVI.

02.28 Dvasinės konferencijos metu kun. dr. R. Gudelis kalbėjo apie susitaikinimą po socialinių konfliktų.

03.04 II gavėnios sekmadienio iškilmingos vakarinės brevijoriaus maldos metu savo įžvalgas apie jaunimo pastoraciją pateikė kun. M. Kučinskas.

03.06 Seminarijoje lankėsi ir dvasinės konferencijos metu kalbėjo apie Bažnyčią dabartiniame pasaulyje Panevėžio vyskupas J. Kauneckas.

03.08 Seminarijoje lankėsi LSMA studentai, kurie apžiūrėjo seminariją, sužaidė draugiškas krepšinio rungtynes su seminarijos komanda bei dalyvavo Šv. Mišiose ir vakaro agapėje.

03.11 Seminarijoje lankėsi Kovo 11-osios Nepriklausomybės akto signataras, Europarlamentaras A. Saudargas.

03.17 Seminarijoje šventėme šv. Juozapo iškilmę bei tėvų dieną. Meninę programą ruošė V kurso klierikai. Šv. Mišias aukojo kardinolas A. J. Bačkis.

03.19 Seminarijos bendruomenė minėjo Šv. Juozapo iškilmę Pilaitės parapijoje, dalyvavo šv. Mišiose ir agapėje.

03.20-24 I-V kurso seminaristai kasmetines gavėnios rekolekcijas atliko Kryžių kalno vienuolyne bei Baltriškių Tiberiados vienuolyno bendruomenėje.

2011 – 2012 / 3 (65)

Vilnius